

रिक्णस् bei UGĠVAL. zu UNĀDIS. 4, 198 fehlerhaft für रेक्णस्, wie auch AUFRECHT annimmt.

रिक्त s. u. रिच्.

रिक्तक adj. leer AK. 3, 2, 6. H. 1446. पुमान् ein Mann ohne Gepäck M. 8, 104.

रिक्तकुम्भं n. Leertöpfigkeit vielleicht so v. a. hohler Schall, leeres Geschwätz: सर्वाणि रिक्तकुम्भान्यारात्तात्सवितः सुव AV. 19, 8, 4.

रिक्तकृत् adj. leer machend, eine Leere bewirkend VARĀH. BRH. S. 43, 3.

रिक्तगुरु und रिक्तगुरु P. 6, 2, 42.

रिक्ता f. Leere: काशादते न तत्रान्यो दधौ कश्च न रिक्ताम् kein Anderer als die Schatzkammer erfuhr eine Leere so v. a. Jedermann hatte vollauf, nur der Schatz ward leer KATHās. 23, 81.

रिक्तपाणि adj. leere Hände habend d. i. kein Geschenk bringend: रिक्तपाणिर्न पश्यते राजानं ब्राह्मणं स्त्रियम् MBh. 7, 7886. Spr. 2632. fg. रिक्तपाणी im PRĀKRIT MĀLAV. 43, 15. — Vgl. रिक्तहस्त.

रिक्तहस्त adj. leere Hände habend so v. a. kein Geschenk mitbringend KATHās. 80, 25. kein Geschenk erhalten habend Spr. 4214. — Vgl. रिक्तपाणि.

रिक्तार्क m. ein auf einen Riक्त genannten Tag fallender Sonntag Verz. d. Oxf. H. 97, b, 27.

रिक्तीकर् forträumen, fortschaffen: कृतकृदप्य PAÑĀT. 89, 2. Comm. zu BHATT. 6, 36.

रिक्थं (von रिच्) UNĀDIS. 2, 7. n. SIDDH. K. 249, a, 6. Nachlass, Erbe NAIGH. 2, 10. Nir. 3, 5. AK. 2, 9, 90. H. 191. fg. HALĀJ. 3, 58. न ज्ञामये ता-न्वौ रिक्थमरिक् RV. 3, 31, 2. अधीयत देवरातो रिक्थयोरुभयोर्हपि: eines doppelten Erbes AIT. Br. 7, 18. M. 8, 27, 9, 104. 132. 141. 144. 152. 162. 163 (पितृ°). 184. 190. 192. JĀN. 2, 117. ÇĀK. 91, 2. Buġ. P. 5, 7, 8. °विभाग Verz. d. Oxf. H. 263, a, 19. Vermögen, Besitz überh. M. 8, 30. Buġ. P. 8, 22, 29. Häufig रिक्थ geschrieben. — Vgl. गोत्र°.

रिक्थप्राक् adj. erbend, m. Erbe JĀN. 2, 51.

रिक्थभागिन् dass. M. 9, 188.

रिक्थभाज् dass. M. 9, 155. Schol. zu ÇĀNKH. GRH. 4, 16, 1.

रिक्थकर् dass. M. 9, 185.

रिक्थकार् dass. Buġ. P. 4, 27, 10. 8, 22, 9 (bei BURNOUR fälschlich रिक्तकार्).

रिक्थकारिन् dass. Mir. im ÇKDr.

रिक्थाद् (रिक्थ + घाद्) dass.; m. so v. a. Sohn Buġ. P. 2, 9, 40. 5, 20, 20.

रिक्थिन् (von रिक्थ) adj. erbend, m. Erbe JĀN. 2, 29. 45. 127. DĀJABH. 123, 3 v. u. — Vgl. एक°.

रिक्थीय (wie eben) adj. रिक्थ° keinen Anspruch auf das Erbe habend M. 9, 147.

रिक्थन् m. = स्तेन NAIGH. 3, 24.

रिक्ता = लिता H. 1208.

रिक् = लिक्; vgl. रेखा, ερεῖχω, ἐρέχθω. रिक्, रैखति (गौ). Vop. in Dhātup. 3, 33; vgl. रिङ्.

— घ्रा anritzen, aufreissen: घ्रा रिक् किकिरा कृणु पणोनां कृदपा कवे RV. 6, 33, 7.

रिङ्, रिङ्गति (गौ). सर्पणो Vop. in Dhātup. 3, 33. kriechen (von Kindern gebraucht, die noch nicht zu gehen verstehen): रिङ्गता (so die ed.

Bomb.) Buġ. P. 2, 7, 27. kriechen so v. a. langsam von Statten gehen: निकटस्थवितीर्णभूरिमोदस्पुटरिङ्गत्पुयुक्तिमान्विवादः Verz. d. Oxf. H. 238, a, 19. रिङ्ग्यते DURGĀD. im ÇKDr. — Vgl. रिङ्.

रिङ्गणा (von रिङ्) n. das Kriechen der Kinder H. 1322 (= स्खलन). मुक्ताथ रिङ्गणविधिं पादचङ्क्रमणतमः। कुमारः पञ्चवर्षीयः कलाभ्यासं विधास्यति || ÇATR. 14, 137. — Vgl. रिङ्गण.

रिङ्गा (wie eben) f. 1) Bez. eines best. Ganges der Pferde. — 2) das Tanzen. — 3) Carpopogon pruriens Roxb. MRD. kh. 3. — WILSON, der das f. eben so wenig wie ÇKDr. kennt, giebt dem m. nach ÇABDĀRTHAK. die Bedd.: disappointing, deceiving; a horse's hoof; one of a horse's paces; dancing; ausserdem ohne Angabe einer Aut. sliding, slipping.

रिङ्, रिङ्गति (गौ) Dhātup. 3, 47. kriechen (von Kindern gebraucht, die noch nicht zu gehen verstehen), sich mit Mühe fortbewegen Buġ. P. 2, 7, 27. कलिङ्गा रिङ्गति Verz. d. Oxf. H. 246, a, No. 619. जानुभ्यां सह पाणिभ्यां रिङ्गमाणौ विजङ्गतुः Buġ. P. 10, 8, 21. Verz. d. Oxf. H. 242, a, No. 393. fg. रिङ्गमाणगति PAÑĀT. 4, 8, 12. रिङ्गदत्तुतर्ग Inscr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 302, Çl. 2. रिङ्ग्यते DURGĀD. im ÇKDr. रिङ्गित n. das Wogen: तर्ग° KHANDOM. 22. — Vgl. रिङ्.

— caus. kriechen lassen Buġ. P. 10, 30, 16.

रिङ्गणा (von रिङ्) n. = रिङ्गणा AK. 1, 1, 3, 36.

रिङ्गि (wie eben) f. Gang, Bewegung Buġ. P. 5, 7, 13.

रिङ्गिन् (wie eben) adj. kriechend (von kleinen Kindern gesagt) HARIV. 3436.

रिच्, रिचिक्ति, रिङ्ग (विचिने) Dhātup. 29, 4. रिच्यात् ÇĀNKH. Br. 27, 1. श्रीक् (श्रीक्): रैचति (वियोजनसंपर्चनयोः) Dhātup. 34, 10. रिरेच, रिचिच्यम्, रिचिचि, रिचिचिस्; रिचिचान्, अरिचिचि, अरिचि, रिचत, रिच्यम्, श्रीचि: रैच्यति, रैक्ता (vgl. Kār. 2 aus SIDDH. K. zu P. 7, 2, 10); रिच्यते und रिच्यते; räumen, leeren; freilassen, überlassen, preisgeben; hinterlassen: यानिम् RV. 1, 113, 1. सदनानि 2. पन्थाम् 16. 2, 13, 5. 7, 71, 1. 1, 124, 8. रिणयोर्धासि कृत्रिमाणेषाम् 2, 15, 8. रिच्यम् 3, 31, 2. अयो रिरेच सखिभिर्निकमि: 4, 16, 6. 28, 5. ज्ञापेव पत्ये तन्वं रिचिच्यम् 10, 10, 7. क्नाव वृत्रं रिणचिचि सिन्धून् 8, 89, 12. स भूयसा कनीयो नारिरेचिचि hingeben, feil haben (vgl. licet) 4, 24, 9. घ्रादित्पक्तिः पुरोक्तां रिचिच्यत् etwa hinter sich lassen so v. a. auf das Gekochte folgt das Gebackene, eine Darbringung drängt die andere 5. AV. 5, 1, 3. स रिचिचिनो ऽमन्यत् निर्वार्य: शिथिलः TS. 7, 1, 8, 1. TBa. 1, 1, 10, 1. ÇAT. Br. 3, 8, 1, 2. 9, 1, 2. 4, 4, 4, 7. ध्रुवा वै रिच्यमानां यज्ञो ऽनु रिच्यते TS. 1, 7, 5, 1. रिच्यत इव वा एष यः सोमेन यज्ञते ÇAT. Br. 12, 8, 3, 1. AIT. Br. 3, 7. KĀTH. 28, 1. रिचिचिस्तन्वं: कृण्वत् त्राम् preisgebend RV. 4, 24, 3. 1, 72, 5. रिणचि जलधेस्तोयम् ich schaffe das Wasser aus dem Meere fort, ich entleere das Meer BHATT. 6, 36. pass. kommen um (instr.), verlustig gehen, befreit werden von: यत्किंचिदेमिति ब्रूयतेन रिच्यते वै पुमान् Buġ. P. 8, 19, 41. आविर्भूते शशिनि तमसा रिच्यमानेव रात्रिः VIKR. 8. zu Nichte —, zu Schanden werden: तस्य पुरुषार्थो न रिच्यते R. 5, 1, 17. partic. रिक्त und रिक्त P. 6, 1, 208. 1) adj. leer MRD. t. 50. HALĀJ. 4, 92. AIT. Br. 3, 7. Buġ. P. 8, 19, 40. उखा KĀTJ. ÇR. 17, 1, 20. ÇAT. Br. 7, 1, 4, 40. भाण्ड M. 8, 405. VARĀH. BRH. S. 31, 28. PAÑĀT. 96, 18. सुवर्णग्रन्थि 134, 12. घट Z. f. d. K. d. M. 3, 389. कुम्भ 4, 347. जलद Spr. 400. 1903.